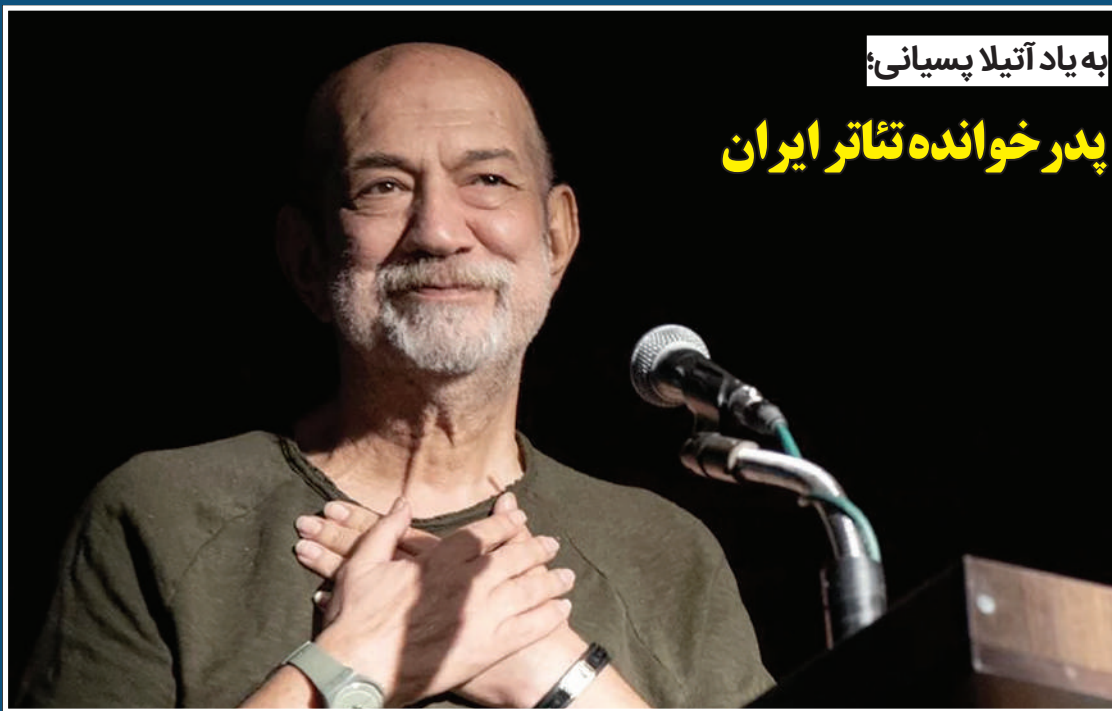

به یاد آتیلا پسیانی؛ پدر خواننده تئاتر ایران

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

یکدیگر را بپذیریم و فارغ از هر نوع نگاهی، در کنار یکدیگر زندگی کنیم. ما شعارش را داده ایم اما یک جای کار می‌لنگد.

بهرام رادان، دیگر سخنران آن برنامه به عنوان نماینده‌ای از جوانان گفت: وقتی قرار است از بزرگی صحبت کنیم، گاه می‌گوییم شناختن زوایای پنهان او ساده نیست ولی آتیلا جزو معدود کسانی است که ظاهر و باطنش یکی است. در بیست و اندی سال گذشته افتخار شاگردی، همکاری و رفاقت با او را داشته‌ام. نوید محمدزاده هم که در چند نمایش با پسیانی همکاری داشته است، با صدایی لرزان و با بیان اینکه دچار اضطراب شده است، خطاب به آتیلا پسیانی گفت: برای من حکم پدر داری، رفیق عزیز، برادر بزرگتر، معلم، کسی که در مسیر کار و تمرین‌های من می‌گفتی از اشتباه‌های آدم‌ها تئاتر می‌سازی. سعی کردم اشتباه‌های زیادی کنم. در چهار نمایش افتخار همکاری با تو را داشتم و به این دلیل می‌گویم بچه تئاترم. همچنین فاطمه نقوی در سخنانی با یادآوری آشنایی خود با پسیانی افزود: ۴۵ سال با هم زندگی کردیم. ۴۶ سال همدیگر را می‌شناختیم. همچنانکه مادر آتیلا می‌گفت ما با هم بزرگ شدیم و زندگی را تجربه کردیم. آتیلا عاشق جوانان است و همیشه دوست داشته جایی برای برگزاری کارگاه و انتقال تجربه‌هایش به جوانان داشته باشد. او عاشق کار و زندگی است و کودک درونش خیلی زنده و فعال است. در بخش پایانی برنامه آتیلا پسیانی که در میان تشویق حاضران روی صحنه رفته بود در سخنانی گفت: با وجود تمام سخنان دوستان که خیلی صادقانه و دوستانه، درباره من گفتند، مرا عمیقاً به فکر فرو برد که انگار یک جای کار می‌لنگد! اتفاقی که در این پنج دهه افتاد، خیلی عجیب و مختلف بود که می‌توانست برای دیگران هم رخ بدهد. ما خیلی دوست داشتیم جوانانی مانند خودمان پرورش بدهیم و گروه‌هایی مانند گروه تئاتر «بازی» ایجاد کنیم. وقتی گروه تئاتر بازی در سال ۶۸ کار تجربی انجام دادیم، خیلی فحش خوردیم ولی ما پای آن ایستادیم. خوشحالم الان بیش از ۲۰ گروه تجربی داریم که فعالیت می‌کنند. در آن مراسم رضا حداد هم حضور داشت که تنها ۱۹ روز بعد از این دنیا رفت. او در جمله‌ای کوتاه و بالحنی طنز گفته بود، تنها ایراد آتیلا این است که استقلال‌طلبی است.

دانش آموز بودم، برای هم کلاسی‌های مدرسه که عاشق می‌شدند، نامه عاشقانه می‌نوشتیم. اوایل، این کار برایم دشوار بود ولی وقتی تعریف و تمجید می‌شدم، راحت می‌شد. اما دشواری آنجا بود که چند نفر عاشق یک نفر می‌شدند و نوشتن نامه برای آن یک نفر، خیلی سخت بود. حالا هم برایم دشوار است وقتی همه آتیلا را دوست دارند، درباره او چه بگویم. او با اشاره به حضور هنرمندانی چون آتیلا پسیانی، خسرو شکیبایی، رضا رویگری و... در نمایش‌های تلویزیونی بیان کرد: آتیلا از من جوان‌تر است ولی عقلش بزرگتر است. ما با هم همکاری‌های شورمندان‌های داشتیم و با ترانه‌های لئونارد کوهن گوش می‌کردیم. صالح علاء همچنین جمله‌ای از ولتر بیان کرد که هیچ مادری فرزندی بزرگتر از خود نزاده و ادامه داد: خانم شیخی خیلی بزرگ بودند ولی آتیلا جان بزرگتر هستند.

رضا کیانیان، دیگر هنرمند و دوست نزدیک پسیانی نیز در آن مراسم گفت: آتیلا حلقه مفقوده در تئاتر ما پر و دو نسل را به هم وصل کرد. اگر او نبود، شاید این تئاتر امروز چنین نبود. تئاتر تجربی با کوشش‌های آتیلا شکل گرفت. او هرگز و با وجود موانع بسیار، از رو نرفت. با اینکه خیلی فحش خورده، به کارش ادامه داد. آتیلا در تئاتر ما یک پدر خوانده است و باید قدرش را دانست. اگر بگوییم او پدر تئاتر تجربی است، ادعایی پرت و پلا نیست. محمد چرمشیر، نمایشنامه نویس و دوست و همکار نزدیک آتیلا پسیانی هم با اشاره به شروع همکاری خود با پسیانی از دهه ۷۰، گفت: می‌خواهم شرح حالی از ناعدالتی‌های درباره آتیلا پسیانی ارایه کنم. هر وقت ظاهر همه چیز برای ما خیلی خوب بود، با تعجب می‌گفتم یک جای کار می‌لنگد و این در بین ما به یک شوخی تبدیل شده بود. حالا کانون کارگردانان برای آتیلا نکوداشت گرفته. اگر این موضوع به معنای پذیرش نگاه آتیلاست، ۴۰ سال زمان برای این پذیرش، بسیار طولانی است.

او با اشاره به علاقه پسیانی به جوانان ادامه داد: آتیلا عاشق جوانان است. او فقط حلقه مفقوده تئاتر ما نبود بلکه چیزی به آن افزود. آتیلا برای جوانان زیادی پدری کرد هر چند آنان پدر کشی کردند ولی آنان را پروراند. آتیلا فقط تاثیر گذار نبود. او به تئاتر ایران، ایران را افزود که

آتیلا پسیانی را از محله برو بیا می‌شناسم که در کنار فردوس کاویانی که او نیز چند روز زودتر سفر ابدی‌اش را آغاز کرد و محمود جعفری، رضا زیان، حمید جبلی، اکبر عبدی و فاطمه نقوی خاطرات دهه ۶۰ نسل من را ساخته‌اند. خاطراتی که اگر چه در دوران جنگ تحمیلی است اما همیشه دوست داشته‌ام به آن دوران بازگردم. چرا که به نظرم در آن دوران همه چیز بوی ایرانی‌تری داشت. همه یک دل و یک رنگ بودند. سینما و تلویزیون پس از انقلاب شکل و شمایل خود را پیدا کرده و با تمام محدودیت‌هایی که وجود داشت آثار قابل توجهی در تلویزیون و سینما عرضه می‌شد. در آن دوران کسانی که وارد عرصه هنر شدند هم پای تحولات کشور دغدغه مردم و مخاطب را داشتند و به همین دلیل در دل‌ها نفوذ کردند و تبدیل به افراد محبوب و مورد احترام شدند. یکی از این هنرمندان محبوب آتیلا پسیانی است.

از دیهشت همین امسال بود که همزمان با سالروز تولد آتیلا پسیانی مراسم نکوداشتی به همت انجمن صنفی کارگردانان خانه تئاتر برای او با حضور چهره‌های سینمایی و تئاتری برگزار شد و «آتیلا» که آن شب با چهره‌های تکیده و بدنی نحیف از بیماری خیلی‌ها را شوکه کرده بود، آخرین شمع کیک تولدش را خاموش کرد. او امروز برای همیشه هنر ایران زمین و دوستدارانش را تنها گذاشت. آسمان هنر ایران امروز بار دیگر ابری است چرا که ستاره‌های دیگر خاموش شد و چه بهتر به جای این که در این روز در فراق این ستاره سینما و تلویزیون و تئاتر مویه کنیم خاطره آخرین تولد و صحبت دوستان و همکارانش را در آن مراسم زنده و آخرین تصویر او را در ذهن‌مان به یادگار نگه داریم. اگر چه این ستاره خاموش شد اما یادش در دل‌هایمان زنده است.

پرویز پرستویی در آن شب با اشاره به همکاری با آتیلا پسیانی در سریال «زیر تیغ» ساخته محمدرضا هنرمند و فیلم سینمایی «آب و آتش» فریدون جیرانی خاطراتی را درباره این دو همکاری روایت کرد و گفت: به وجود آتیلا افتخار می‌کنم که همیشه در کنار کارهای تصویری، تئاتر کار کرده و به تئاتر، مومن‌ترین است که همواره با فکر و ایده‌های خودش کار کرده و مخاطب خود را هم داشته است. محمد صالح علاء، دیگر هنرمند حاضر در برنامه هم گفت: وقتی

تازده‌ترین محصول سازمان سینمایی سوریه
... و بنیاد سینمایی فارابی ...

به زودی...

